Friedrich Schiller,

Al la ĝojo

tradukita de Manfredo Ratislavo

Ĝojo, bela sparko dia,
de l' ĉielo vi filin',
ĝoje staras ni en via
templo kaj adoras vin.
Sorĉe ĉio religiĝas,
kio apartigis sin,
ĉiuj homoj gefratiĝas,
kie vi restigas vin.

Ĥoro:
Estu chirkaŭbrakumitaj,
lasu kisi vin, homar' !
Estu unu amikar'
ĉiuj homoj disigitaj![2]

Se vi faris grandan ĵeton
kaj amikon gajnis vi,
aŭ akiris virineton,
kunjubilu vi kun ni !
Ja – se vin nur amas iu
en la bela, vasta mond'!
Kiu restas sola, tiu
plore iru el la rond'!

Ĥoro:
......
......
......
......

......
......
......
......
......
......
......
......

. . .

[2]Tiu verso ne tute redonas la enhavon de la koresponda origina strofo.

Ĥoro:
……
……
……
……

……
……
……
……
……
……
……
……

Ĥoro:
……
……
……
……

……
……
……
……
……
……
……
……

Ĥoro:
……
……
……
……

……
……
……
……
……
……
……
……

. . .

Ĥoro:
......
......
......
......

......
......
......
......
......
......
......
......

Ĥoro:
......
......
......
......

......
......
......
......
......
......
......
......

Ĥoro:
......
......
......
......

Traduko de la Germana poemo "An die Freude" de Friedrich Schiller *(Frederiko Ŝilero, ∗1759 – †1805) en Esperanton de* Manfredo Ratislavo *(Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, ∗1938-11-04) en 1982.*

Arg-133-264 (2004-01-16 21:22:19)